

Jasmiijn (l.) en Isabel van der Velden in de stal. Ze zijn trots dat ze als derde generatie fokkers bij het KWPN hoog aangeschreven staan. „Opa's werk is niet voor niks geweest.“
FOTO'S
RIAS IMMINK

Trots op paradepaardje

JASMIJN EN ISABEL ZETTEN LEVENSWERK OPA VOORT

door Mascha de Jong

OUDEKERK A/D IJSEL • Glamourdale, het imposante zwarte dressuurpaard met twee wereldtitels voor Groot-Brittannië, zag het levenslicht in een kleine schuur achter de dijk in het Zuid-Hollandse Ouderkerk aan den IJssel. Het Nederlandse stamboek KWPN is er trots op. De zusjes Jasmiijn en Isabel van der Velden niet minder. Hun opa fokte Glamourdale.

Alles is nu anders. De nuchtere en bescheiden Joop Rodenburg, die in 1998 achter zijn huis begon met het fokken van paarden, stierf in 2017. Sindsdien houden kleindochters Jasmiijn (25) en Isabel (20) van der Velden samen met hun moeder zijn levenswerk hoog. Op de stal, die er nog precies zo uitziet als 25 jaar geleden, staan momenteel zeven merries, waarvan één drachtig van hopelijk weer een veelbelovend veulen.

Verloskunde

Jasmiijn: „Het fokken van paarden is geen werk, maar hobby. Ik zit in het onderwijs, mijn moeder in de zorg en Isabel studeert verloskunde. We doen het er dus bij. Mama voert ze om zeven uur 's ochtends en zet ze in de wei. Als ik 's middags uit school kom, geef ik ze eten en zet ze juist binnen. En 's avonds verzorgen Isabel en ik de paarden verder.“

Het Koninklijk Warmbloed Paardenstamboek Nederland (KWPN) is dit jaar voor

Jasmiijn met haar opa. „Hij had een goed gevoel voor waar een paard aan moet voldoen.“
EIGEN FOTO

stallen, wat we samen deden, vertelde waar ik op moest letten. Daar heb ik tot de dag van vandaag profijt van.“

Isabel vult haar zus enthousiast aan: „Je ziet het aan de ogen, de blik van een veulen. En als het de eerste keer op de wei gelijk weg draaft met lichte voeten en benen hoog de lucht in, is er een kans dat het een grote wordt.“

Maar veulens dienen zich niet aan tussen negen en vijf. Paarden fokken betekent 24 uur per dag, zeven dagen per week paraat staan. Isabel: „Onze Fresia is drachtig. Met elf maanden dient de bevalling zich aan, dan word je met z'n allen alerter. We hebben om de beurt het birth-alarm om. Als ze gaat liggen, gaat er een piepje bij ons af en kunnen we via een camera in de stal kijken of ze aan het bevallen is. Hoe vaak we soms per nacht wakker worden? Acht keer.“ Lachend: „Ach, als verloskundige in opleiding zal dat straks toch mijn leven worden.“

Goede merries

Jasmiijn en Isabel zijn trots dat ze als derde generatie fokkers bij het KWPN hoog aangeschreven staan. Jasmiijn: „Mijn opa's werk is niet voor niks geweest. Omdat wij de goede merries hebben en we al een aantal goede fokproducten hebben afgeleverd, weten paardenliefhebbers ons te vinden. We moeten wel realistisch zijn: het is hoogst onwaarschijnlijk dat we ooit nog een Glamourdale afleveren. Daarvoor is het paard te uniek. Maar dat maakt ook dat we zo trots zijn dat het met opa tenminste één keer is gelukt.“

de zevende keer uitgeroepen tot beste sportpaardenstamboek ter wereld. De honderden aangesloten fokkers weten keer op keer aansprekende en uitblinkende dressuur- en springpaarden af te leveren. Charlotte Dekker van het KWPN: „Het KWPN dankt deze koppositie aan paarden zoals de

hengst Glamourdale, die vorig jaar wereldkampioen dressuur werd en als tweede staat genoteerd in de individuele wereldranking voor paarden.“

Twee miljard

De Nederlandse paarden-sportsector is er een om rekening mee te houden, met een omzet van twee miljard euro, 10.000 bedrijven en 450.000 dieren. Jasmiijn en Isabel bewijzen dat het fokken van goede paarden niet alleen tot stand komt als je er maar genoeg geld tegenaan gooit. Jasmiijn: „Mijn opa had een goed gevoel voor waar een paard aan moet voldoen. Hij wist de kwaliteiten van een merrie over te brengen op een veulen. Ik weet nog dat hij me tijdens het uitmesten van de

Jasmiijn: „Het fokken van paarden is geen werk, maar hobby. We doen het er dus bij.“

Hengst Glamourdale wereldkampioen dressuur

KRINGEN

MARCEL PEERBOOM VOLLER

Water

Het gevaar dat bij Lobith ons land binnenvaart zwelt nog immer aan en zal de komende dagen de rivieren blijven voeden, maar vrees niet. Wij hebben het monster eerder in de bek gekeken.

Het zit de genen. Onze voorouders ontworstelden zich aan de klei, we maalden land droog en nadat de nietsontziende schurk ons op die noodlottige avond overviel als een dief in de nacht, samen met zijn handlangers zuidweststorm en springtij, likten wij onze wonden en bouwden de Deltawerken.

Wij wapenen ons tegen het wassende water. Van Rijn tot IJssel, van rivier tot beek. De dorpingen van Denekamp doorstaan de dreiging van de Dinkel en dijkgraven in Den Dungen doorgronden de dammen die de Dommel tot bedaren dwingen.

De Vecht staat aan de poorten van Slot Loevestein, de parkeerterreinen staan blank en de reserveringen in de bed & breakfast zijn geannuleerd om te voorkomen dat gasten in een boekenkist aan de vijand moeten ontsnappen.

Omringd door de kolkende Maas staat een eenzame stier van het merk Galloway op een stukje schiereiland van het Limburgse IJtteren, welk kerstverhaal ongetwijfeld een goede afloop zal krijgen. In tegenstelling tot de leunstoelbetweters die zich de afgelopen dagen op sociale media om de stier bekommerden, zegt een woordvoerder van de Veiligheidsregio Zuid-Limburg: „Het is een volwassen dier dat zelf de keuze van afzondering heeft gemaakt en een Galloway-stier kan goed zwemmen. Als hij wil.“

De put gedempt, het kalf verdronken

Het is dus zelfbeschikking. Het rund heeft zijn keuze gemaakt. Zo staat de stier symbool voor onze zelfredzaamheid, want van de overheid moeten we het niet hebben. Vraag dat maar aan de Limburgers die nog steeds wachten op de door Den Haag beloofde compensatie na de watersnood van 2021.

Bovendien rapporteerde de Inspectie Leefomgeving en Transport eerder dit jaar dat liefst 62% van de dijken, dammen, duinen, sluzen, kademuuren en stormvloedkeringen moeten worden versterkt. Zes jaar duurde het onderzoek. En wat was de politieke reactie? Het rapport was „in lijn met de verwachtingen“. Den Haag wachtte dus een onderzoek af dat van 2017 tot 2023 duurde terwijl men de toekomst eigenlijk al wist. Het ministerie van Infrastructuur en Waterstaat geeft zichzelf tot het jaar 2050 (!) de tijd om de put te dempen, al zal het kalf dan allang verdronken zijn.

Maar vrees niet. Denk aan Jan Adriaans Leeghwater, die al in de zeventiende eeuw met zijn poldermolens plassen en meren drooglegde. Denk aan hoe wij ooit de Zuiderzee temden; het leverde een compleet nieuwe provincie op waar mensen wonen en werken op wat ooit de bodem van de zee was. Een bovenmenselijke prestatie die de maanlanding evenaart, zo niet overtreft.

Als de nood echt aan de man komt en het water tot aan de lippen, hebben we altijd nog een koning die is gespecialiseerd in watermanagement.

Ik, inwoner van een stad zo laag gelegen dat hij wellicht ooit hetzelfde lot als Atlantis zal ondergaan, kijk dus met vertrouwen naar de toekomst. Luctor et emergo!